წელიწადი მეორე | ფასი 5 კაპ. | ხუთშაბათი, 17 მარტი 1916 წ. | № 61

საქართველო

ყოველ-დღიური საპოლიტიკო, საეკონომიო და სალიტერატურო გაზეთი

წელიწადი მეორე. **საქართველო** წელიწადი მეორე.

უარეზეიოდ ღირს: ყოველ-კვირეულ სურათებიან დამატებით ერთის წლით 8 მ. 50 კ. 6 თვით—4 მ. 50 კ. 3 თვით—2 მ. 50 კ. 1 თვით—80 კ. თვიერად ხელის მოწერა შეიძლება მხოლოდ თვის პირველიდან პირამდე.

პრემიებით: წლიურად—10 მ. ხელის მოწერისას 5 მ. 1 მაისამდე—5 მ.

გაზეთი ყველა პრემიებით 9 მანეთად დაეთმობა, ვინც ფულს ამთავითვე სრულად შემოიტანს.

სამგზავრო განცხადება ჩვეულებრივის ზომისა ღირს 8 მაგ. ნაშუადღევის 4 საათის შემდეგ 4—მაგ.

გაზეთის კანტორა ღია დღეთან—9—3 საათამდე საღამოთი—5—7 საათამდე.

ფოსტის მისამართი: Тифлисъ. Московская ул. № 4, домъ Габаева. Почтовый ящикъ № 76.

რედაქტორ-გამომცემელი **სანდრო შანშიაშვილი.**

ავსტრია-გერმანეთის საზღვარზე ბრძოლის ველზე სანაკებო სიმამაცით, ტრაღიკულის სიკვდილით გარდაცვალა პორუჩიკი

ალექსანდრე (საშიკო) რაქდენის ძე

გიგაური

(დაბადებულ. წშ. გიორგის ორდენით)

რასაც, ღრმად დამწუხრებული მისი **და ნატალია გიგაური—ბგანაშვილისა** და **სიძე გიორგი ბგანაშვილი** აუწყებენ უდროოდ დაღუპულის ნათესავთ, მეგობართ და ნაცნობთ.

ჯანაზადი ღღეს, საღამოს 7 ნახ. საათზე. სამების ეკლესიაზე.

(სახელმწიფო ბანკის კანტორის პირდაპრ). 1-130-1)

ავლაბრის თეატრი—კალასი

ქვირას, 20 **მარტს** 1916 წ.

ავლაბრის ქართულ სახალხო წარმოდგენების მმართველი წრის მიერ, ცნობილი მსახიობის **ალ. იმედაშვილის;** ქ.ქ. **ა. ქიქოძის** და **ბეჟანიშვილის** და მსახიობის **კორიშელის** მონაწილეობით, წარმოდგენილი იქნება

პირველად ავლაბრის სცენაზე **ოტელო** ტრაგ. 5 მ. შექსპირისა თარგ. ი. მაჩაბლისა.

ოტელოს როლს შეასრულებს **ალ. იმედაშვილი;** დეზდემონასი **ა. ქიქოძე.** ბილეთები 1 მ. 50 კ.—30 კ.-მდე, იყიდება თეატრის კასსაში, ყოველ-დღე, საღამოს 6—10 საათამდე.

რეჟისორი **ალ. იმედაშვილი.** გამგეობის მორიგი წევრი **ა. უმბრიეი**

(2—131—1)

ქ. ბაქოში

ღვინით ვაჭრობა

„მელაანი“

თ. ი. ზ. ანდრონიკაშვილი და ამხ.

იშოვება საუკეთესო კახური ღვინოები

(112—წ.)

შეშის საწყობი

ნიკოლოზ იოს. ჭრელაშვილისა

ანდრიას ქუჩა, № 87. საუკეთესო ღირსების შეშა

ყველასთვის ხელისაღებლად ფასები

საკუთარი ტყიდან

საწყობს აქვს გადამზიდავი ურმები და კისრულობს შინ მიტანასაც

(103—წ.) ტელეფონი 5—96.

საგალანტერიო მაღაზია

ერ. ივ. ჭავჭანიძისა და ი. ი. გველესიანისა

იმყოფება შეშა ბაზარში, მთავარეულ ქარაგასლაში.

იშოვება ყოველთვიერი საგალანტერიო საუკეთესო საქონელი:

ჩუღქეულობა, ქოლგები და სხვა ახალ მოდის საქონელი

(101—წ.)

საუკეთესო კახური

ღვინის საწყობი

ადამ ზურაბის ძის

ბერელაშვილისა

მოთავსებულია მიხეილის ქუჩაზე № 5. საკუთარი სახლი.

(102—წ.)

სასტუმრო „ევროპა“

ახლად შეკეთებული, მდიდრულად მოკრთული ნომრები.

უადრესი სიუფაქიზე. **ელექტრონის განათება**

ქალაქის შუაგულში, ვორონცოვის ძეგლის მახლობლად

ნომრები ყველასთვის ხელმისაწვდომ ფასებზია.

თვითონ ბლეგოვრეს ფასდაკლებიეთ ეთვლებათ.

სასტუმროსთან ეოფყოფილია

სამგზავრეულო, ვანეები თბილი და სცივი ბულით.

თბილისი, მიხეილის ქუჩა № 5. **ტელეფონი** 12—85.

(წ.—)

ვაგზლის სამკურნალოში

(ზიხინოვის ვაგზლის ეფთიაქის გვერდით)

სამკურნალოს ყველა ექიმებმა

კვლავ განაახლეს ავადმყოფების მიღება ყოველ

დღე დილის 11—2 საათამდე.

ავრეთვე ექიმი—ქალი **მარ. კონ. იოსელიანისა** მიიღებს **დედაბა ხმეულებით** ავადმყოფთ დილის 10—11 საათამდე.

(თ.—126—3)

განცხადება

იმ ხელშეკრულობის ძალით, რომელიც 1916 წ. 24 თებერვალს დაიდო **ამიერ კავკასიის სოციალ-სამხედრო-სამრეწველო კომიტეტსა და ინჟენერ ივანე ნერგეის ძე პონდოვეის შორის,** მისი საწყობიდან, რომელიც მოთავსებულია თბილისში ელისაბედის ქუჩაზე № 127 და 164, იძლევიან თავდაცვისათვის საქმრო ყოველგვარ რკინეულობას და სხვა საამშენებლო მასალას პირობის წერილში განსაზღვრული ნიხრით.

ყოველგვარ ცნობებისა და მასალის მისაღებად უნდა მიმართონ სამხ. სამრ. კომიტეტის სამექანიკო გაზაყოფილების კანტორას, ელისაბედის ქუჩა № 184

(10—120—8)

დოქტორი მედიცინისა

მოსე ანთიმოსის ძე

კალანდარიშვილი

უმფროსი ექიმი თბ. კადეტთა კორპუსისა.

ბავშვთა, შინაგან და ქირურგიულ ნენეულებიან ავადმყოფებს იღებს ყოველ დღე საღამოს 5—7 საათ. ოლოლის ქუჩა, № 3, სახლი მელიქ-აზარიანესა.

ტელეფონი, 17—21.

ექიმი მ. ბ. ვეფხაძე

ტომსკის უნივერსიტეტის ვენერიოლ კლინიკის ორდინატორად ნამყოფი იღებს ავადმყოფებს კანისა და ვენერიოლ ნენეულებით ყოველ დღე 3—5 საათამდე, ვარანცოვის ძეგლის პირდაპირ, რაზიოზდის ქუჩა, № 19.

20—67—8

ექიმი-დოსტაკარი

გ. მ. მუხაძე

იღებს ავადმყოფთ საღამოს 5—6 საათ. მისამართი: კუთხე კირიშნინ და დიდი მთავრის ქუჩისა, სახლი სვანიშვილისა; შესაფალი დიდი მთავრის ქუჩიდან № 67 ოფიცერთა ეკონომიური საზოგადოების შენობის პირდაპირ. ტელეფონი № 5—77.

ექიმი

მ. დ. ზინამეძვრიშვილი

ყ. ორდინატორი ხარკოვის უნივერსიტეტისა სამედიცინო ინსტიტუტის კლინიკებისა გადმოვიდა თბილისში და იღებს **შინაგან ნენეულებიან** ავადმყოფებს: გულისა, ფილტვებისა და სისხლის ნენეულებიანს სპეციალურად, საღამოს 5—7 საათამდე, მიხეილის ქ. № 36, მეორე სართული.

ომის ამბები

ომის დეპეშები

უფალლეს მთავარსარდლის შეტყობინება.

პეტროგრადი, 15 **მარტი. დასავლეთი ასპარეზი.** რიგის ფონრნტზე სარტილერიო და თოფის შეუწყვეტელი სროლა. რუსთა არტილერია მარჯვენ ებრძვის მტრის თხრილებს და ბატარეებს ოლის დასავლეთით და იტსკოლის ხიდის სიმაგრესთან. იაკობშტატის მიდამოებში გერმანელებმა ძლიერი საარტილერიო სროლის შემდეგ იერიშით გამოიღაშქრეს ვარგუნეკისაკენ, მაგრამ უკუაგდებულ იქნენენ. ვეოსტეთის ჩრდილო-დასავლეთით გერმანელები მკაცრს წინააღმდეგობასა სწევენ, ადგილ-ადგილ გაფფარებული კონტიერიშები მიეკვნ. ნაროჩის ტბის დასავლეთ მიდამოებში გერმანელებმა აიღეს ტყე, მაკრიეის სამხრეთით. რუსებმა კონტიერიშით ტყის ჩრდილო-ნაწილი დაიბრუნეს. ამასთანავე რუსებმა წამოიღეს 2 ტყეიისმფრქვეველი და წამოიყვანეს ოთხი სხვა და სხვა პოლკის ტყე. ბრძოლა ჯერაც არ შეწყვეტილა. გალიციაში, ბოიანის ჩრდილოეთით ერთსა და იმავე დროს რუსებმა ააფეთქეს 13 ნაღმი, რის შემდეგაც ქვეითა ჯარმა იერიში მოიტანა და თხრილების ორი წყება აიღო. ნაღმის აფეთქების შემდეგ ხელის ყუმბარებით ამოძოცილ იქმნენ დამცველები. ერთი კადეტი და 125 ჯარისკაცი ტყვედ წამოიყვანეს. ამასთანავე დაეფიდ წამოიღეს 2 ტყეიისმფრქვეველი, ყუმბარის მაკრქვეველი, ნაღმის მტყორცნელი, პროჟექტორი და მრავალი სხვა გვარი იარაღი. მტრის ხუთი ზარაბანი დაგვრჩა დაცალდ, მაგრამ წამოღება ვერ მოვახერხეთ, დაეფუშეო და ისე დაფტეოეთ ადგილობრივ. მიუხედავად უამინდობისა და ნიადაგის უხერხულობისა რუსთა ჯარები ეოველ ვგარ იერიშებს იტანს და თავის მოვალეობის პირნათლად ასრულებს.

შავი ზღვა. რუსთა ნაღმოსნებმა ანატოლიის ნაპირებზე მოსპეს ოსმალთა ათი ალაქრანი ხომალდი, 2 ხიდი დაანგრიეს და დასწეს მათი სასუფთაოო საწყობები.

კავკასიის ასპარეზი. შავი ზღვის სანაპიროებზე რუსთა ჯარებმა გასტეხეს ოსმალთა სასტიკი წინააღმდეგობა, საარტილერიო ცეცხლის მომზადების შემდეგ იერიშით შეუტიეს, პოზიციებიდან გადაჰყარეს ხმ. ბალტარდარასის მიდამოებში და ბრძოლით აიღო ქალ. ოფი. შელამბასის ოსმალებმა შეუწყვეტლივ იწყეს იერიშების მოტანა, მაგრამ ყოველთვის უკუგდებულ იქმნენ. ბითლისის სამხრეთ-აღმოსავლეთით 11—12 მარტს რუსებმა ბრძოლით აიღეს დაბა ბიზან-ოურქი. მისი დამცველნი გეიქენენ.

—

პარიზი, 14 **მარტი.** დღის ცნობა. არგონებში ნაღმებით ბრძოლამ ჩვენ სასარგებლოდ ჩაიარა. ფილმორტთან ეკერტორის მიდამოებში ბრძოლა ხელის ყუმბარებით სწარმოებდა. მასხადან დასავლეთით ღამემ მშვიდათ ჩაიარა. მდ. მასის აღმოსავლეთით დომონ-ვოს ხაზით ზარაბაზნის ვანუწყვეტელი სროლა იყო. ვეერთან მულენვილ-შატლონის მიდამოებში ზარაბაზნის მკაცრი სროლაა. სხვა ადგილებში სიმშვიდეა.

პარიზი, 14 **მარტი.** საღამოს ცნობა. მოკურის მიდამოებში სოშის და ავრის შუა გერმანელებმა ზარაბაზნის სროლის შემდეგ, მოულოდნელათ ჩვენს პირველ ხაზის თხრილებს მოესიენენ. ვანზრახვა სისტრულეში ვერ მოიყვანეს. არგონებში ჩვენმა ზარაბაზნებმა მუშაობა დაიწყეს და მტერს შეაპარს ტყის ზოლით დაუშინეს. ჩვენი ზოოს მტყორცნელი ზარაბაზნები ამბაყრდა და ეკსერმონ-შატეელს ხაზით მტრის ჯარს დაუშინა ყუმბარები, ამასთანავე სამხეერო მასალები ავადფეთქეთ. მდ. მასიდან დასავლეთით მკაცრი ზარაბაზნის სროლაა ბეტანკურ-მორტომმ-კიუმერის მიდამოებში, ასევეე მასხადან აღმოსავლეთით ვო-დომონის ასპარეზზე. ვეერში დრო გამოშვებით ზარაბაზნის საშინელი სროლაა, ქვეითა ჯარი უფოქმედოას იჩენს. სენ-მიეელიდან ჩრდილო-აღმოსავლეთით შორს მტყორცნელი ზარაბაზნები დაეუშინეთ სადგურს და მტრის სიმაგრეებს ეფიკურთან, ვენნელიდან საბრეთით. გავანადგურეთ შეგროვეი ეგარნები, სადგურს ცეცხლი მოეკლ.

პარიზი, 15 **მარტი.** დღის ოფიციალი ცნობა. მდ. მასხიდან აღმოსავლეთით ღამემ მშვიდობიანად ჩაიარა. მასხადან დასავლეთით მანაკურ-ვეერის მიდამოებში, ზარაბაზნის სროლამ ორთავე, დიდი მონაწილეობა მიიღო ბრძოლაში. ლოტარინგიაში პარუას ტყეში მოულოდნელად თავს დაეეცით მტრის სიმაგრეებს, იქ მყოფი ჯარის კაცები ზოგი გავწყვიტეთ, ზოგიც ტყვედ წამოვიყვანეთ. უკან დაბეეის დროს სიმაგრეები ავადფეთქეთ. სხვა ადგილებში ღირსშესანიშნაი არა მომხდარაა.

ჟურნალ-გაზეთებიდან

გერმანეთი დანიის საზღვარზე.

„Ribestifts Tidende“ იტყობინება: ამ უკანასკნელ დღეებში ის გზატკეცილი, რომელიც ჰყოფს გერმანეთ-დანიის საზღვარს, გერმანეთის მხრივ მაგთულით ძლიერ გამაგრეს. მავთულები, რომელიც თერთმეტ წყებათ არის გაბმული, და განიერი თხრილები გზატკეცილს ვარდგარდმო სჭრის.

გერმანელთა მოქმედება.

გერმანელთა წინსვლა სოფელ ავოკურისაკენ დროებით შეჩერებულია, ამის მიზეზადაც, შესაძლებელია ფრანგებმა მალანკური დასტოვონ, რათა ბრძოლის ხაზი ავოკურიდგან მორტომდე შეასწორონ.

გერმანელებს მთელი თავისი ყურადღება მიპყრობილი აქვთ სოფელ ენიკაკენ.

ოსმალები მეხოპოტამიაში.

ოსმალთა ოფიციალი ცნობა გადმოგვეცემს: მესოპოტამიაში ინგლისელებზე იერიში მიიტანეს, მკაცრი ბრძოლა შეიფეგა, ინგლისელებმა უკან დაიხიეს. ბრძოლა გრძელდება.

რუმინეთის მდგომარეობა.

რუმინეთის ჯარის კაცნი, რომლეკნი დროებით დათხოვილები არიან და სახლეგრგარეთ იმყოფებიან, ტელეფონით სამობილოთ დაიბარეს. ამბობენ, ამ დღეებში საერთო მობილიზაცია მოხდებაო. ბუქარესტში მყოფი გერმანელები ელიან ელჩის ფონ-ბუშის დაბრუნებას, რომელიც წასულა სამშობლოში საჭირო საქმეებისათვის. აქ მცხოვრები გერმანელები დარწმუნებულები არიან, რომ ფონ-ბუში გადაჭრით მოსთხოვს რუმინეთს, რათა მას მიემხროს, ან სასარგებლო ნეიტრალობა დაიცვას.

სერბეთი.

ბუღგარეთმა დაპყრობილ სერბეთსა და მაკედონიაში მართველებათ თავისი ხალხი დააყენა. ეს ადგილები 15 ნაწილად დაყო.

მთაშავეთი.

მთაშავეთის გუბერნატორად ფონაც იოსეფმა ყელდარშალი ვიქტორ ფონ-ლენგუე დანიშნა.

სერბეთის ჯარის გადაყვანა.

ბუქარესტიდან იტყობინებიან: სერბეთის ქვეითი ჯარი კორფუზე არის გადაყვანილი; ცხენოსანი და არტილერია—ვალონსში დაუტოვნიათ.

დასავლეთის ასპარეზი.

კლერეე „რუსკ. ინვალიდ“-ში სწერს: გერმანელები ერთ და იმავე დროს მოეკვეფოს ბაღა ტყერინის ჩრდილოეთ-სამხრეთის მხრივ და რიგა-იაკობშტადტთან, დვინსკთან კი დროებით შეაჩერეს მოქმედება.

დვინსკს დიდი სტრატეგიული მნიშვნელობა აქვს ჩრდილოეთ-ასპარეზზე, ისე რომ შემცდარი აზრი იქმნება ვიფიქროთ რომ, თუ დღე დვინსკთან შესანიშნავი არაფერი ხდება, შემდეგაც ესე იყოს.

შესაძლებელია გერმანელების იერიშები ფრისიატის ტბის სამხრეთით დემონსტრაცია იყო, რომ რუსებმა უყურადღეეოთ დასტოვონ დვინის მიდამოები და სხვა ადგილებში გადაყვანონ ჯარი; ამის შემდეგ გერმანელები სწრაფად გადმოიყვანენ დვინსკისაკენ ჯარს და მოულოდნელად ეხეკვანებიან დვინის მიდამოებს.

სამხედრო კრება ბრაშევში.

ბუდაპეშტიდან „Morning Post“-ი იუწყება: ჰუნგრეთის საზღვარზე ბრაშევში სამხედრო კრება შესდგა, სადაც მონაწილეობა მიიღეს ბერმანეთის და ავსტრო-ჰუნგრეთის სამხედრო შტაბების ბეჭმენენი წარმომადგენლებმა და ჯარის უფროსებმა.

ჩრდილო ეპარი.

სპეერმანეთის პრეზიერ-მინისტრმა სკუფლულისმა განაცხადა: დღეიდგან ჩრდილოეთ ეპარი შეადგენს განუყოფელ ნაწილს სპერმანეთის სახელმწიფოსას.

გაზეთები ამ ვვარ პასუხს სიამოვნებით შეეხვდნენ, რადგანაა უაურ-ზაურად გადაწყდა ეპარის საკითხი.

პორტუგალიის საელჩო ვარშავაში.

გერმანეთის მთავრობამ ვარშავაში წინადადება მისცა პორტუგალიის საელჩოს, საქმეები მოათავეთ და საელჩო გაიუქმეთო. არქივი პორტუგალიის საელჩოსი ამერიკელთა საელჩოში შეინახება. ამის შემდეგ შეთანხმდენ ბარონ ლუსსენი (პორტუგალიის ელჩი) და ამერიკის ელჩი დე-ზოტოსი.

რუსეთის ასპარეზი.

პსოვიდან იტყობინებიან: ამ უკანასკნელ ხანებში ვიღნოს მიდამოებში გერმანელებს ჯარი გადაუკეთებიეთ. სამხრეთიდან განუწყვეტელე სამხედრო მატარებელი მეშაობს. სამეზავრო და საბარგო მატარებელნი შეწყვეტილია. ვილნოს მიდამოები ავსტრია-გერმანელების ჯარით ასესხე. აქვე ჰყავთ ტყვეები, მომტეეეულთაგ ფრანგები და ინგლისელები, რომლებსაც ამაგრებინებენ მიდამოებს და ქალაქის გარშემო ორმოებს ათხრევინებენ. ჩრდილოეთ ასპარეზისათვის ვილნოს დიდი მნიშვნელობა აქვს, ამისათვის ავსტრია-გერმანელების გამოჩენილი სამხედრო პირები აქ იმყოფებიან.

ბულგარეთის მინისტრთა აზრი.

ბუღგარეთის პრეზიერ-მინისტრს რადოსლავოს ოლაპარაკის დროს უთქვამს: შეთანხმებული სახელმწიფოებები მაღე კისერს მოიტეხენ ავსტრია-გერმანეთთან ბრძოლაში.

ჩვენ სულ შეთანხმებულნი ვმოქმედობთ ავსტრიელებთან, გერმანელებთან და ოსმალებთან. ტყეიელი, ვითომც ჩვენ შორის უთანხმობა იყოს. ბერძნებისა და ბულგარელების გაწყობილებაზე სთქვა: საბერძნეთის ელჩმა აღუთქვა

ბულგარეთს კეთილი გაწყვობილება. ასეც რომ არ იყოს ბულგარეთი არ მოითმენს, რომ გეერალი ტერი ჰყავდეს. ბოლოს სოქვა: შეიგალენ ეეროპის სახელმწიფოები ამ ბრძოლაში აუცილებელ გამარჯვებულები დარჩებინან.

მეორე ბულგარეთი მინისტრი პეკეიც ამ აზრისა. იგი ამბობს: ბულგარეთი გიიმარჯვებს და მისი საზღვრები გაფართოვდება სერბეთის შეერთებით. „სბერძნეთი და რუმინეთი წინ არ გადგებეენ, რადგანაც ჩვენ ეეზრძენთ შეთანხმებულ სახელმწიფოებს არა მხოლოდ ჩვენი სახელმწიფოს საკეთილდღეოდ, არამედ სბერძნეთის და რუმინეთის დასაცავადაც"-ათ.

ომი წყალქვეშა ნავებით.

„Freisinnige Zeitung" იუწყება: გერმანეთის გამოჩენილი ლეკტიკენი და პროფეესორები მოითხოვენ რათა ინგლისს სასტიკად ებრძოლონ წყალქვეშა ნავებით.

ბალლინის აზრი.

„Times"-ი იტყობინება: ჰამბურგის და ამერიკის გემების ამხანაგობის დირექტორის ბალლინის აზრს, რომელსაც ეუოქვამს: გერმანეთის აქვს მიზნად დასახული, ინგლისი ხმელთის მოსწყვეტოსო.

გერმანეთის და ბულგარეთის ჯარის დანაწყლება.

როგორც სარწმუნო წყაროები იტყობინებან, გერმანელების და ბულგარელების ჯარი ამგვარად არის დანაწყლებული: მონასტირის მიდამოებში ოდგას ბულგარელთა მეექვსე დივიზია და გერმანელების 150. სკოპლე-ველეს ხაზით პირველი დივიზია, სოფიაში—მე-101 გერმანელების დივიზია და 27-ე სათადარიგო დივიზია. დოიროპ-გევგელი-სტრუმიცა-პეტერინის ხაზით—ბულგარელთა 7, 8, 9 და 11 დივიზია და გერმანელების 2 და 103 დივიზიის ნაწილი ფელნე-ნეეროკოპის ხაზით—ბულგარელთა 2 დივიზია. ქსანტში—10 და 3 დივიზია.

უპანასკნელი ფოსტა

შვეიცარია.

სტოკჰოლმიდან იტყობინებან: შვეიცარია ძალიან გაძღეიერდა რუსეთსა და მისი მოკავშირეების წინააღმდეგ ქადაგობა.

რუსეთის ასპარეზი.

„ეროვ. ვეესტ."-ი სწერს: პინსკის ტბის მიდამოებში გერმანელების შემოსეეა, ალბად, მმიმედ და თანდათანით მოხდება.

ბულგარეთი და რუმინეთი.

ამ ბოლო დროს ბულგარეთის დიპლომატები თავვამოდებით შეეცადნენ რუმინეთთან მორიგებას, საქმე თითქმის შეთანხმებამდე მ

ეროვნული ბიბლიოთეკა

გორც დაწყებული სამეფიდან სრანა, ჩვენი თანამემამულეთა მიერ ჯეროვნად ეერ არის გათვალისწინებული და ეშიშობ, რომ ამდენნა ღვაწლმა და ზრუნამ ეი თუ ნაკლები ნაყოფი გამოიღოს!..

ზხრად ხდება, სხვა სოციალურ პირობებში აღზრდილი ვინმე ერთი პირი, მეორისა კულტურულ ცხოვრების სათანადოდ ვერ აკვირდება და მის შესახებ ოვალი კულტურული ცხოვრებასა თანახმად მსჯელობს, დასკვნა გამოაკეთა.

ეი სწორედ ასე მოსდის ჩვენი საზოგადოების მოწინავეი ნაწილს ჩვენს თანა მემამულეე ქართველ ქრისტიანებს. ავიღოთ პატარა ნიმუში ნათქამის განსაზარტებლად. მოგეხსენებათ, მათ შეგვიდგენეს „დედა-ენა", მაგრამ იქ ჩვენი სოციალურ-კულტურული ცხოვრება ჯეროვანად არაა სახეში მიღებული. „დედა-ენა" შშვენერია, მაგრამ ქართველი მაჰმადიანებისათვის არაა გამოსადეგი. „დედა-ენის" მესაგერელი ყოველ გონიერ ადამიანს გაანცვიფრებს. მხოლოდ შიგ მოყვანილი ზოგიერთი სიტყვებზე და სურათებზე მინდა ორიოოდე სიტყვა ვსთქვა. ჩვენ ამის არ ვდაკობთ, რომ უსათუოდ თემური „დედა-ენა" შეგვიდგინეთო. ჩვენ ვამბობთ, როცა ბავშვი ქითხვას დაიწყებს დედა-ენაში, მის უენობი სიტყვები ნუ შეხვდებათქო. მიტომ რომ ასეთი საგნის სახელებს ბავშვის ნორჩი გონება ვერ ითვისებს და ხალისი კითხვისა ეკარგება. თქმა არ უნდა, ნაცნობი სიტყვები რო შეხვდება, მას ადვრთოვანებაზი მოიყვანს. ასეთია ბავშვის ბუნება.

ახლა მოვიყვანთ „დედა-ენაში" ნანახ ზოგიერთ ნაწილის ინ სიტყვებსს, რომელებიც უკნობია და გაუგებარი სამაჰმადიანო საკართველოში, მაგალითად:

თუთა, შაშია, კომში, ნუში, ფონი, ზუთხი, ხარიხა, თახრა, ჩიჩია, კოღო, ღამერა, დალაკი, სარქველი, ბუთანნი, ნამვალი, ობობა, სქელი, წიწაკა და სხვა. გარდა ამისა 26 გვერდზი: პატარა ჩკერაგზე: მარო პატარა ჩკერავი ქალი იყო და სხვა. აქ სახელი (მაროს) მაგიერად უნდა იყოს სახელი: მარიამი, ბეკრა, ანუ ირმე და სხვა. აგრეთვე 31 გვერდზე სანდროს ლოცვაზე:

„პატარა სანდრო ოზოლი იყო მამით. დედაც ძლიერ ავად გახდა. მწარედ დაღონდა სანდრო. შეეგვერა ღმერთსა: მოწყალეო უფალო, მომარჩინე საყვარელი დედა და რის მაგიერად თუნდა მე გამხადე ავადო. შეუსრულდა ნატერა სანდროს და მოურჩა დედა. ჩეშთვის, როგორც მაროსი, ისე სანდროსი, ვასოსი, სამსონის, გრიგოლის, სპირიდონის და გიორგის სახელები ცნობილია და პატივსაცემია, მაგრამ ამ დედა-ენაში სანდროს სახელი უნდა იყოს ამ ეიდით და ლოცვაში მიღებული მისი მდგომარეობა უნდა შეიცვალოს. თავზე ყაბალახი უნდა დაეხუროს. ჩვენში, საზოგადოდ და განსაკუთრებით ლოცვებისა და სწავლის დროს თავის ახდა აკრძალულია.

მასთან ერთად არ შეიძლოა არ ალენიშნო ერთი რამ გარემოებაც: ქართველ მაჰმადიანთა თვალ-საზრისთა ზნეობრივი ის ცუდი შთაბეჭდილება, რომელსაც ახლეს „დედა-ენის" მე-11 გვერდზე დახატული მთელი ფეხი. ჩვენის შერიეთით მეხლსა და წვლს შორის მოკვეთილი მთელი სხეული ეზა ოყოს დაფარული. თორემ შერიეთის უმთავრესი ერი მეხლი ინშენება შებღალული, რაიც ფიდს ესიამოვნებას იწვევს.

ჩვენი ქართველი მაჰმადიანებისათვის შესაფერეს ფიდაენაში უნდა მოკვეთილ იქმნას დიდებული მაჰმადის ხალათის, ქოშების, კრიალოსანისა და ავაჯაჯნის ნახატები. აგრეთვე უნდა მოეთავსოს შიგ ჯოჯოხეთის, საშოფხისა და წინიდა მეკვესა და მეკინეს სურათები, რაც განუდგენის ქეთხველს შიშსა და განუწმინდეს გონებაში ბატარაეულ ყოველვარ ეეს და მიეპატეგა მშობლიური ენის შეთვისების ხალისი და შეიქმნება ეუშმარიტ ღვიძლი შვილი თავის მაარსებელი დედაეეენისა.

მემედ-ბეგი აბაშიძე.

დედა-ენისთვის

დღეეანდელ ჩვენ გაზეთში იბეკედება პატივცემულ მამედ ბეგ აბაშიძის ფრიად საგულისხმიერო წერილი: ავტორი ამ წერილისა ეხება ქართველ მაჰმადიანებისთვის გამოცემულ „დედა-ენასა" და აღნიშნავს თუ რანაირი უნდა ყოფილიყო ამ სახელმძღვანელოს სასურველი გამოცემა ქრისტიან და მაჰმადიან ქართველობის სულიერი დაახლოვების გასაადვილებლად. შეიბნეულ საეკლესიო ტანსაცმელებიდან ერთანეთიდან დაშორებულნი საზოგადო უმეცრების შეგნების ინდამატმა მოგვნია ერთანეთთან, კვლავ შეგვახეედრა და ერთანეთისთვის ხელი გაგვაწოდინა. შეედანნი ამ ეიდენი და საუკუნეეი განმავლობაში გამეფებული გაუგებრობა აწ იფანტება. ეხედავთ ორთავე მხრის წარმომადგენელთა მზრუნველობას ერთი მიზნისთვის: გიერთანეგბისთვის, საერთო სამშობლოს კეთილდღეობისთვის, სულიერ კავშირის განმტკიცებულ ფუძე **დედა-ენისთვის!** რაა მარტოოდენ ნიეიერი ურთიერთობა, თუ მას არ ახლავს სულიერი ერთობაკე! და აი, ჩვენ, როგორც უფროსმა ძმებმა, ტონი მივეეეთ ამ შეენებიან გასაღვიებლად.

წერა-კითხვის საზოგადოებამ პარეეულმა იზრუნა ამ მხრით და გამოსცა მაჰმადიანთათვის შესაფერისი „დედა-ენა", რაიეა თავის თავად საგულისხმიერო ფაქტი; უფროსმა ძმამ მზრუნველობა გაუწია უმცროს ძმას. პატივცემული მამედ ბეგ აბაშიძე განიხილავს ამ წიგნს და ერთგვარის საკვედერი—გულისტკივილით აღნიშნავს რომ გამოცემას თან ახლავს არა-სასურველი დეფექტები.

საკვედერი იგი საფუძელიანია. წერილის ავტორის შენიშვნათა სიიდან აშკარად სჩანს, რომ გამომცემელნი ეარგად არ იცნობენ ჩვენს ძმა-მაჰმადიანებს, მათს სულიერს ეითარებას. საშუეხარია ასეთი მოვლენა, საშუეხარია მით უფრო, რომ ამ ნაკლის თავიდან აკილება ადვილად შეიძლებოდა, თუ გამომცემელთა კომისია მოიწვევდა გამოკვანარ. ჩვენც ძალაუნებურად დაუწყეთ ცქერა „ნატა ვინ არის, ან რა უნდა, რომ თვალ არ გვაშრეგს!" მომმართა ამხანაგმა. „ალბათ ნაცნობაა თუ მიგვიღო, მოეგე მას და განვაგრძეთ საუბარი.

ამავე დღეს, სალამოთი, გავეეგზარე ერთ ქართველ ოჯახში, სადაც ქართველი სტუდენტები თავს ეიყრიდით და ჩვენ სამშობლოს ჭირ-ეარამეზე ვმუსაიფობდით ხოლმე. ეს ოჯახი ვგავრთებდა ყველას; ქართველი მანდელისანი, ბუჩეკი ამ ოჯახისა, თავს დაგეტრიალებდა. მისი ორი სტუდენტი შეილიც ყოველთვის სახლში დგახდებოდა ხოლმე და ჩვენ სიამოვნებას საზეკარი არ უნანდა.

შეეალე ამ ოჯახის კარი და შეგჩერდი. მოფლოდნელად ის კაცი, იქ დამხედა. „ქართველი ყოფილა"—გაეფიქრე, გადავდგი ფეხი და გავეკანონ.

„მონადირეშვილი"! გამომიწოდა ხელი და მალე მესაფიი გავაჩიეეთ.

ამ დღეს ჩვენი სიამოვნება გაორკეედა. მისი ტკბილი ბეგლ-ახდილი ლაპარაკი სამშობლოს და მის საკირბოროტო საკითხებს გარშემო ტრიალეებდა. არ ივიწყებდა ოგრეთვე თავეის საყვარელ ქართულ გიმნაზიის მოწყეეებსაც, სადაც მასწავლებლობდა, რომლებიც ღროებით დაეტოვებინნ და მოსკოვის უნივერსიტეტში სახელმწიფო გამოცემის ჩასაბარებლად ჩამოსულიყო.

ამის შემდეგ ზხრად შეეხედებოდი ხოლმე ოოსიბ მონადირეშვილს მოსკოეში და დავრწმენდი, რომ მას სამშობლო მხარე თავდავიწყებით ყეეარდა. მან ერთი თვეც ვერ შესძლო ცივ უმწეო ქვეყანაში დარჩენა და მალე საყვარელ თბილისისაკენ გამოემგზავრა.

მის შემდეგ ერთი წელიწადიც არ გასულა და ქართველ საზოგადოებას, ჩუმი მუშაკი ოოსიბ 15 მარტს მოულოდნელად ხელოდან გამოეეალა.

საუკუნოდ იქმნება ხსენება მისი ჩვენ შორის.

ჩ. კ—ძე.

ა რ ჩ ე ვ ნ ე ბ ი

სია იმ პირთა რომლებიც დასასაელეს წინასწარ საარჩევნო პარათებით ხმისნებათ ქალაქის საბჭოში 1916—1920 წ. წ. პირველ საარჩევნო უბნიდან (პირველი სამოალიანო უბანი).

ანტონოვი კონსტანტინე ექვთიმეს ძე 38 ხმ., ასათიანი ლეევან გიორგის ძე 33, აუშტროვი ოუნენ გიორგის ძე 34, ვართაგაკი იპოლიტე პეტრეს ძე 11, ვასილეევი პეტრე სიმონის ძე 26, ვაჩნაძე ლეევან ალექსანდრეს ძე 20, გოგიჩარშვილი ფილიპე გაბრიელის ძე 18, გოლუა პარეენ ალ. 21, ეეურელი გიორგი დურმიშხანის ძე 7, კაჭეხია ივანე იოსების ძე 33, კეალი გიორგი ნორჩარტოდ. 47, კესსენბი ნიკოლოს კარლოს ძე 33, ლეონტიევი კონსტანტინე ანდრიას ძე 14, მაკაკარიანი გიორგი ლუარსაბის ძე 16, მინიაევი ალიოშინი მიხილ დმიტრის ძე 34, მირაქვია ალექსანდრე არტემის ძე 34, მოროზოვი თევდორე ვასილის ძე 36, მოსეევი თევდორე კაზიმირის ძე 15, მუსხელოვი ვახტანგ სოლომონის ძე 20, მუსაევ გიორგი მიხეილის ძე 32, ნაიდენოვი კონსტანტინე მირონის ძე 32, პალმოვი ივან თევოროვს ძე 35, პეტროოვი თევორე პეტრეს ძე 33, რუსანოოვი დმიტრი ალექსანდრეს ძე 45, საფეარელიძე პაეელ გაბრიელის ძე 8, ტეოროშინი მიხეილ ონიფანტეს ძე 33, ცინცაძე გიორგი ივესეს ძე 33, ქრელეშვილი სტეფანე თევორეს ძე 18, ჭიჭნაძე ვარლამ იოსების ძე 33, ჰსარაეი ივანე ია. ძ 4, ბებეუოოვი ალექსანდრე ალექსანდრეს ძე 4, სურენანეი ალექსანდრე დავითის ძე 4, ვეძლოეი იბრაჰიმ-ალი 1, ვასილეევი კონსტანტინე ანტონის ძე 1, გაბაშვილი ლეონტი ალექსანდრეს ძე 1, გაიდეკოვი 1, ყიფშიძე გრიგოლ თევდორეს ძე 1, მათფეევი ნიკოლოს სტეფანის ძე 1, უსადიშვილი სილ. პავ. 1, ხუნენცი იოსებ ნიკიტას ძე 1, მალინოვსკი ალექსანდრე ნიკიტას ძე 2, ჩაჰიმეანი მაკარ იაგორის ძე 2.

საყვირო რეორგანიზაცია ქ. ზ. წ.-პ. გაგ. საზოგადოებაში

სიამოვნებით უნდა აღინიშნოს, რომ ამ ბოლო დროს ჩვენს საზოგადოებას ეაღებს საკმაო ამოძიოვება და სიცოცხლის ნიშნა-წყალი დაეტყო; ამას ჭმოწმობს კოოპერატივად თუ სხვა კულტურული. დაწყებულებათა დღითიდღე ზრდა-განვითარება. სჩანს, ზორს აღარ არის ის დრო, როცა ქართველი საზოგადოება, ფართო მასა ზეიგნებს, რომ მისი ხსნა მხოლოდ ეროვნულ ნიადაგზე დამყარებულ ქონებრივ და გონებრივ განვითარება-გაძლიერებაზეა დამოკიდებული... შეგნებულ ქართველი დემოკრატია თანდათან სცდილობს ეკრძოო საკუთრების გაძლიერებას; ეს ბუნებრივიეაა და დღეს ამ მოვლენას ვერც კერძო საკუთრების მოწინააღმდეგე, ურწმენო თომები ჭყოფენ უარს; ამ ეამად საჭიროა მხოლოდ ეერ ფრმოადგენდეთ. თითეული კულტურული დაწესებულება,—ექნება მას მიზნად ჩვენი ხალხის გონებრივად თუ ქონებრივად წინ წაწევა,—ორგანიზაციულად კარგად უნდა მოეწყოს. კულტურული დაწესებულების თითეულ წევრს, თითეულ განყოფილებას უნდა ჰქონდეს თანასწორი უფლება; არც ერთ ჩვენს კულტურულ დაწესებულებაში არ უნდა არსებობდეს „ზედა" ბრძანებლობისა და „ქვედა" აღმასრულებელი პალატის სისტემა. თითეული დაწესებულება უნდა იყოს ნამდვილი ხალხსანერი, ეროვნულ-დემოკრატიულ პრინციპებზე დამყარებული.

მინდა მკითხველის ყურადღება მივაპყრო ქ. ზ. წ. კ. გაგ. საზოგადოებაში საკირო რეორგანიზაციას. ვინ არ იცის, რომ ხსენებული საზოგადოება დღეს ჩვენში ერთი მთავარი, ეროვნული დაწესებულებაა; 35 წელია, რაც წერა-კითხვის საზოგადოება არსებობს; მას საკმაოდ აქვს დამსახურებული თანგარძნობა, სამსახურიც დიდი მოუძღვნია, მაგრამ ამ ხნის განმავლობაში საზოგადოებას მეტის გაკეთებაც შეეძლო, რომ საქმის წინმსვლელობას ნივთიერი ზრდა და უმეტესად „ქართული დაუდევრობა" არ ეღობებოდეს წინ. წერა-კითხვის საზოგადოების მოქმედება თან და თან ძლიერდება: იზრდება საზოგადოების სკოლებისა და საქმეთა ნიკრცეი და განყოფილებანნ, მაგრამ არ შეიძლება არ ავღნიშნოთ, რომ დღეს საზოგადოების განყოფილებების უფლებები შეზღუდულია, ისინი ემორჩილებიან მთავარ გამგეობის გადაწყვეტილებას თავ ბრძანებლობას; სწორუფლებრივობა კი მოითხოვს, რომ ყველა ის საკითხები გადაწყვეტაში, რომლებიც საერთოდ ეხებიან საზოგადოების განყოფილებებს, მთავარ გამგეობასთან ერთად აუცილებლად ჰლებულობდეს აქტიურ მონაწილეობას საზოგადოების თითეული განყოფილებაც. მაგალითად წელს წლიურ კრებაზე გადწყდა ფრიად რიული საკითხი—საწერო გადასახადის შემკირებისა; რასაკვირველია, პრინციპიალურად მიანც არც ერთი განყოფილებაა ვერ წავიდოდა საწერო გადასახადის შემკირების წინააღმდეგ (თუმცა გავგიონეთ ამის შესახებ სწინააღმდეგო აზრიც ზოგიერთ განყოფილებების გამგეობისაგან, მაგ. სიღნაღისა, თეზოვისა და სხ.), მაგრამ ვიმეორებ, სამართლიანობა მაინც მოითხოვდა და მოითხოვს, რომ საერთო საკითხების გადაწყვეტაში განყოფილებებიც აქტიურ მონაწილეობას ეიღებდნენ. ქ. ზ. წ.-კ. საზოგადოების წლიური კრებები ამართება მხოლოდ თბილისში მცხოვრებ საზოგადოების წევრთაგან, რომლებსაც მეთაურობს აგრედ წოდებული მთავარი გამგეობა; ასეთ კრებას კი ეწოდება **საზოგადო** კრება; კრება სწყვეტს ამა თუ ინ საკითხს და ეს გადაწყვეტილება კანონებეა და ვრცელდება საზოგადოების განყოფილებებზედაც.

სწორ-უფლებობის და სისწორის განსატკიცებლად აუცილებელი საჭიროა: 1) **დაწესდეს თბილისში მცხოვრებ საზოგადოების წევრთათვის თბილისის ფილიალური განყოფილება,** 2) **წლიურ საზოგადო კრებაზე აუცილებლად უნდა ღებულებდეს ამ თანაწილებას თითეული განყოფილების ნდობით აღჭურვილი რაოდენობე წარმომადგენელი,** 3) **მთავარ გამგეობის წევრების არჩევნებში მონაწილეობას უნდა ღებულებდეს არა მარტო თბილისის განყოფილება, არამედ თითეული განყოფილება უნდა იჩენდეს აქტიეობას არჩევნებში.**

გრ. საკრიქეიდეი.

ნ ო ბ ა თ ე ბ ი

ფიკია, ფიკი!

(პატარა ამაეი)

* * *

... ნუცას სიხარულ საზღვარი არა ჰქონდა, როდესაც ლეო პირველად ნენი დაფძახა.

— ნენი! რა მშვენიერია! ან აქნობამდინ რად არ მიეხვდი, რომ ეს სახელი უფრო შეეფერებოდა, ვიდრე ძველი ძველი და მეტად გაკულარტული „ნუცა"!

რომ განსხაკეეზა მეტი ყოფილიყო, განეგებ ნენის უფრო საყვარელი ხმით გამოსქვამდა, მაშინ როდესაც ნუცას ფარმოთქმაზე სახე ეშლებოდა, ეძმარებოდა.

„ნენი" ნუცას მით უფრო მოსწონდა, რომ ლეომ აკუთენა ეს სახელი, მისმა ეკონოს, რომელმაც ეს ეს იყო პრაპორშჩიკობა მიიღო. იყო ღრო, როდესაც ლეო მისთვის არასფერს არ წარმოადგენდა, გიმნაზიის მეოთხე კლასიდან გამოგდებულს ზედაც არ შეჰხედვდა ხოლმე, არ გამაუუსანოსო, მაგრამ დალოცვილმა ეპოლეტებმა რა სასწაული არ მოახდინა! იმის გარდა, რომ ცინდლინინ ლეო გაეამაკა, რაღაც ქვეყნის ხსნნელად წარმოადგენინა თავი, მისი თავეანისმეკემენიც გაამოვალა, სხვათა შორის ნუცაც, რომელიც ათას საყვედურით სჯიდა თავის თავს თუ ძველად მისთვის რაიმე წყენა მიეყენებინა.

— ლეო? ოჰ, ნურას იტყვით! რა ნიკის პატრონია, რა ზრდილობანი რაინდი!

ფოქვია ნუცას თავის ტოლებში თავმოქმეწონედ და „სრულიად დაჰეიწყებია თუ ივიდე ლეო რამდენჯერ ლაზათიანად უზეერნათ ქეჩის დარაჯებს უზრდელ საქციელებისა და ლოთობის გამოისაკ, რისთვისაც საბოლოოდ საწყალეულის კედლებიდანაც უპანჩურეს.

— ლეო ჩემი იქნება, ჩემი, ვენაცვალე მას!

ნუცა არაჩვეულებრივ ამპარტავანი გახდა. ხემრობა ხომ არ იყო, პრაპორშჩიკთან იქერდი საქმეს! მთელ დღეს სარკესთან ატრაბდა. ოდნავ შეპალარავებულ თმას ხელოვნურად ილებავდა და საზოგადოებაში ამაყად იქერდა თავს, რომ ყველა მოეხიბლნა, ყველს ეოქვა:

— ნეტავ ვინ არის ამ მშვენიერ ყმაწეილ მხედარს? ოოგორი ფაფალი დაჯდეს?

ეგრინა, ქვეყანას დურბინდი მხოლოდ და მხოლოდ ჩემზე მოეურნდოო.

* * *

... ნუცას ლეოს დაახლოვებამ შეაყვარა კარგი ჩაცმა - დახურვა. უკანასკნელ ჯროზს ტანისამოსისთვის არ იზერუნდა. მოდაზე იცვამდა. ეხლაც მოკლე ზაი კაბა შეაკერინა, მაღალ ყელიანი ფეხსაცმელები შეუკვეთა და ხუთი თუმნიანიც გადაადგოა და ზაი ლეჩაქის მზგავსი გამქვარეალე ეწინდები პირველ ხარისხოვან მაღაზიაში შეიძინა. მკერავმა ის ის იყო კაბა მოუტანა და ალიდ ღღეს ღილით ცხრა საათიან მოკიდებული თერთმეტამდე სულ სარკეში იყურებოდა, თავის თავს ეკვალულეკბოდა. ან რა იყო გასაკვირეელი? ღღეს ფრონტიდან ჩამოსულს ლეოს ნახავდა ახალს კლუბში. იგი წინდა-წინეეე ითავლისწინებდა ტრიუმეს და იმ ზეოს, რაიც არა ერთხელ გამოუწეეეია ლეუბში ეუმმად მოხტებილე ოოგორაც ლოტო—ქალაღლის მოთამაშეთათვის, ეს რანდეეეზე მოსულ ახალგაზრდათათვეს, ნამეტნავად ლეოსებერ პრაპორშჩიკებისა და ალეეეეებულ ეუნნრეკეა დასათხოვარ ქალებისთვის.

— ვნახოთ, ვნახოთ...

ნეტარების ღიმილით გაიელო გულში, როდესაც საბოლოოდ დარწმენდა, სილამშის ოკეარულს ხელიდან ვეღარავინ გამოტაცებსსო.

* * *

...ის-ის იყო კარში გამოსელას აპირებდა, რო მეგობარი ქალი შემოვიდა.

— კატო, ა-ა! შენა? გამარჯობა, ბენაკეცალ.

გადადეეეი.

— იცი, ნუცა, რად შემოველი?

— არა.

— აბანოში წასვლი მინდა. იქნება წამოხვიდე.

ნუცას გაეხარდა. წეიღანაკ ჭარხნობდა, ოაღაც აკლდა და ვერ მიმხვდარიყო. რა ბედნიერებაა! ზაკა, მთელს სხეულს რიგიანნად დაიზილავდა, სურნელს შეიფრქვევდა, ბუნების მიერ კეკლუცი ლოტოსად აიულორტებოდა, ოქიდან პირველ ხარისხოვან სპარიკმახეროში შეეიდოდა, ითმს კოტაედ დაამუშუებინებდა და შემდეგ ხომ კლუბის დროც მოაბოოოდა, ყველა მნახეელს ბაკაცეიფრებდა.

ბევრი აღარ უფიქრნია. ასე მორთული გამოვიდა. ტანისამოსის გამოცვლისა შეეშინდა, შესაძლებელია უბრალო შემთხვევამ ლეოს შემახვედროს ხომ ითაკლებსო.

— რახანაკ შიკია, შიკი იყოს!

ეაიელო გულში და პირველ შეხვედრილ ეტლს მიაშურა.

* * *

...პირველი უბანიც არ ეაეელო, რომ კატომ ჰკითხა:

— გენაცვა, ნუცა, ფული გაქვს?

— რად მეკითხები?

— ისე, მე... ცოტა მაქვს, ასე რომ სათქმელადაც არა ჯორს.

ნუცამ საკვიოიკი გახსნა, ეერცხლის პორტმანე ამოიღო, გადასთვალა და აღმოჩნდა, რაღაც სამ მანეთამდე.

— ფრამოდგინე, ამაზე მეტი აღარ მაქვს. ამ კაბებმა გადამტანეს. დედას ეეწერ, ეეწერ და არაფერს მიგზავნის, რით ვერა ეეოფნის, ამდენს ეგზავნეთო. ტოიტოასაც შეეუფალე, მაგრამ ისიც ცივს უარზეა. დალოცვილეს ძველი დრო ჰგონიათ, როცა ერთი ხელი ტანისამოსით წლითიწლამამდინ ბერდებოდნენ. შიშმილით მოვკვდები და ამას კი არ ეფუალეტეტ. გეფიცებით, ეეშინ არ მისადილნია. ეეშინეწინ ეკინოსას ეიყავი, სტუმრად დავრჩი, იმის წინა დღეს კიდეე კლუბში ეოგიანს დავეპატიჟე, მაგრამ რა ეამოედა, სირცხელითი დავიწეი, რომ სხეებსავით ლამაზად არ მეცვა. ამიტომ დავაჩქარებინე ეს კაბა. ხომ მოგწონს?

— ნამდვილი პარიზული ეგმოვნებაა!

— რა თქმა უნდა!

სიამოვნებით გაიღიმა. შემდეგ ისეეე პორტმონეს დაუბრუნდა.

— ხომ ეეეეოოფ?

— თავზე საყრელიკაა, რას ამბობ ქალო.

ეამოიანგარიშეს: ეტლი ათი შაური, მანეთი ნომერი ბანაო, ორ ბაბაზმდე ბიეების საწეკარი, წვრილმანიც ასე ექვსოოდე შაური, სულ შეადგენდა ასე ორმანეთზე ცოტა მეტს, ბეეერი-ბეეერი

ორსა და ათს ზაურს, ასე რომ ათიოდ ზაური ტტალეთის კიდეე დარჩებოდათ დასაბრუნებელად. კატო გაცილებით მეტს ეკონომიას იჩენდა, ვიენნაა, ფაიტონს ორი ებაზი ეყოფა, მიეეეს კიდეე სულაც რომ არა მოეცეო რა, არაფერს ტტალეთნი, ნუცა კი უფრო ხელ გაწელილი იყო, უნდოდა, ყველას თვალში მდიდრულად მოეჩვენებინა თავი. ეოტაოდნად ის სწყინდა, რომ გაანგარიშების შემდეგ თმის დასახუჭუჭებელად აღარა რჩებოდა რა. მაგრამ ყველი ეს მეორე ხარისხოვანი საკითხი იყო, საქმე ის იყო, რომ თავიდან ბოლომდე შიკის ტაქტი სრულდ დაეკარგა.

— ბებუთოვის ებანო, გესმის?

გაახსენეს ერთხელ კიდეე მეეტლეს და ინანეე კაკუკეს ცხენეს შეეფუცხენა, რომ უდრო-უდროოდ არ შესჩერებოდნენ გზაზე.

დ. კ—ძე.

(შემდეგი იქნება)

ახლო-მახლო

ქ. ფოთი.

(შემდეგი. იხ. „საქართ." № 60)

ასე იყო საქმე არქეიპასოოსების მართველობის ხანაში (326—495). 495 წ. მეფე ვახტანგ გორგასლანმა, თანახმად ანტოოქიის პატრიარქისა და იმის საეკლესიო კრებისა, დაადგინა მცხეთაში (ქეედა) პირველი ქათალიკოსი პეტრე, ტომით აგრეთვე ბერძენი, ხელდასხმული ანტოოქიაში. პირველი ოთხი ქათალიკოსი (პეტრე, სამუელი, თაგეპჩაგი და ჩირმაგი) იყვნენ ბერძნები. სხვა ყველფერში (გარდა შეეცლისა არქეიპასკოპოსისა ქათალიკოსად) დამოკიდებულობა დარჩა აღრინდელი.

555 წ. საქართველოს ეკლესიის მართვა-გამგეობაში მოხდა ერთი დიადი ცვლილება, სახელდობრ: იმპერატორის იუტენიანე დიდის და პატრიარქის მინა მეხუთის ნებართვით მცხეთის ქათალიკოსად დადგენილ იქმნა ბუნებით ქართველი—სპა მცხეთელი („წარჩინებული გვარის"), რაზედაც უფრო საყურადღებო არის: —„ამის შემდეგ ბერძენი არ მოყავდათ".—დადგა საეკლესო არაბთა შემოსე